

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Sžo/57/2012
Identifikačné číslo spisu:	2610210282
Dátum vydania rozhodnutia:	27.03.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Jozef Milučký
Funkcia:	súdca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:2610210282.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne R. P. X., nar. X.XX.XXXX, bytom sv. O., XXX XX Y., proti žalovanému Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky, sekcia verejnej správy, Drieňová 22, 826 86 Bratislava (pôvodne obvodný úrad Senica), o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. SVS-230-2010/00864/TJM zo dňa 15. apríla 2010, o odvolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. 4S 34/2011-39 zo dňa 21. septembra 2002, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave č. k. 4S 34/2011-39 zo dňa 21. septembra 2012, p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Napadnutým uznesením Krajský súd v Bratislave zastavil konanie vo veci v zmysle ustanovenia § 250d ods. 3 O.s.p., keď dospel k záveru, že žalobkyňa zmeškala lehotu na podanie žaloby a nakoľko zmeškanie lehoty nemožno odpustiť, súd konanie zastavil.

Proti rozhodnutiu krajského súdu podala odvolanie žalobkyňa a z hľadiska jeho obsahu žiadala, aby odvolací súd uznesenie krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Uviedla že, celý rok 2010 bola chorľavá, poukázala na časté PN-ky, čo bolo dôvodom, že nestihla dodržať lehotu na podanie odvolania. Uviedla, že môže súdu doložiť aj vyjadrenie svojho ošetrojúceho lekára k jej zdravotnému stavu. K odvolaniu o preskúmanie rozhodnutia Ministerstva vnútra SR zo dňa 15. apríla 2010 podľa nej pribudli ďalšie veľmi závažné skutočnosti. Rozhodnutie Okresného súdu Senica potvrdzuje bezdôvodné obohatenie za inkriminované obdobie, ktorého sa voči nej navrhovateľ priestupku dopustil a nespôsobilá mu ujmu na cti a ani súdom stanovenú povinnosť si voči nej nesplnil a bolo nutné dožadovať sa oprávneného nároku súdnou exekúciou. Taktiež uviedla, že dôkazy ktoré priložila oprávňujú odvolací správny orgán zrušiť napadnuté rozhodnutie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 246 ods. 1 veta prvá O.s.p.) napadnuté uznesenie krajského súdu preskúmal v rozsahu dôvodov uvedených v odvolaní žalobkyne (§ 212 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.) a bez nariadenia pojednávania v zmysle ustanovenia § 214 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 246 ods. 1 veta prvá O.s.p. a dospel k záveru, že

odvolanie nie je dôvodné a to z nasledovných dôvodov:

Podľa § 244 ods. 1 O.s.p. v správnom súdnictve preskúmajú sudy zákonnosť rozhodnutia a postupu orgánu verejnej správy.

Podľa § 250b ods. 1 O.s.p. žaloba sa musí podať do dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia správneho orgánu v poslednom stupni, pokiaľ osobitný zákon neustanovuje inak. Zmeškanie lehoty nemožno odpustiť.

Podľa § 250d ods. 3 O.s.p. súd uznesením konanie zastaví, ak sa žaloba podala oneskorene, ak ju podala neoprávnená osoba, ak smeruje proti rozhodnutiu, ktoré nemôže byť predmetom preskúmania súdom, ak žalobca neodstránil vady žaloby, ktorých odstránenie súd nariadil a ktoré bránia vecnému vybaveniu žaloby, alebo, ak žalobca nie je zastúpený podľa § 250a alebo, ak žaloba bola vzatá späť (§ 250h ods. 2). Odvolanie proti uzneseniu je prípustné.

Odvolací súd dáva do pozornosti žalobkyne, že zmeškanie lehoty na podanie žaloby je jednou z procesných podmienok, ktorých nesplnenie má za následok zastavenie konania podľa § 250d ods. 3 O.s.p. Zákonnodarca v druhej hlave v časti piatej O.s.p. v právnej norme § 250b ods. 1 veta druhá O.s.p. výslovne ustanovil, že zmeškanie lehoty na podanie žaloby nemožno odpustiť. Z týchto dôvodov aplikácia ustanovenia právnej úpravy v § 58 O.s.p. nie je možná a je priamo vylúčená osobitným ustanovením druhej hlavy piatej časti O.s.p. (§ 250b ods. 1, veta druhá O.s.p.).

Vzhľadom k uvedeným skutočnostiam dospel odvolací súd k záveru, že postup krajského súdu, keď napadnutým uznesením konanie o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia správneho orgánu - žalovaného zastavil, bol správny. Krajský súd týmto postupom neporušil základné právo žalobkyne na súdnu ochranu, nakoľko k jeho obmedzeniu došlo na základe zákonného podkladu.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie krajského súdu v zmysle ustanovenia § 219 ods. 1, 2 O.s.p. v spojení s ustanovením § 246 ods. 1 veta prvá O.s.p., ako súladné so zákonom potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle § 250 k ods. 1 veta prvá O.s.p. v spojení s ustanovením § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. a s ustanovením § 224 ods. 1 O.s.p. Žalobkyni náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko v odvolacom konaní úspešná nebola.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je opravný prostriedok prípustný.